

manželský poměr a svazek stojícím, jak se toho stěžovatel domáhá v tomto případě proti své tchýni, která prý, žijíc u nich v manželské domácnosti, kazí dobrý poměr mezi ním a manželkou. Tchýní stala se tato stěžovateli arcit' jeho manželstvím s její dcerou, sdílí-li však s ním nyní jeho manželskou domácnost, není to důsledkem tohoto manželství, nýbrž jiného právního poměru, jemuž stěžovatel dal vzniknouti tím, že ji do své domácnosti přijal anebo tomu nebránil. Jde-li mu nyní o to, by tchýně jeho manželskou domácnost opustila, může se toho proti ní domáhati jen ve sporném řízení.

Čís. 6213.

Domáhati se zajišťovací exekuce podle §u 371 čís. 1 ex. ř. lze se i po té, kdy byl navrhovateli doručen rozsudek nejvyššího soudu, nevyhovující dovolání, a to až do uplynutí pariční lhůty.

(Rozh. ze dne 18. srpna 1926, R II 206/26.)

Souhlasné rozsudky nižších soudů, vyhovující žalobě, byly potvrzeny rozsudkem nejvyššího soudu ze dne 24. března 1926, jenž byl doručen žalobci dne 9. dubna 1926. Dne 12. dubna 1926 navrhl žalobce povolení exekuce ku zajištění přisouzené pohledávky. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Dlužno přisvědčiti stěžovateli, že nelze vésti zajišťovací exekuci bez dalšího osvědčení nebezpečí podle § 371 čís. 1 ex. ř., kterýž má na mysli ochranu vymáhajícího věřitele za trvání dovolacího řízení, který však nemůže býti vykládán tak, že by přiznával vymáhajícímu věřiteli právo vésti zajišťovací exekuci také ještě po rozhodnutí nejvyššího soudu a zbavoval tak v pravdě dlužníka dobrodiní pariční lhůty § 409 c. ř. s. Jestliže tedy vymáhající věřitel výhody §u 371 čís. 1 ex. ř. za trvání dovolacího řízení nepoužil, dal tím sám najevo, že nevidí potřebu zvláštní ochrany; zajišťovací exekuce po započetí rozsudečné lhůty k plnění nemůže míti — bez osvědčení konkrétního nebezpečí — jiného účinku, než že dlužníka připraví o zákonnou lhůtu k plnění a že mu způsobí další zbytečné útraty.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Nejvyšší soud nemůže se přidati k názoru, z něhož rekursní soud návrh na exekuci zajišťovací zamítl, neboť z doslovu a smyslu §u 371 čís. 1 ex. ř. nelze nikterak vyvoditi závěr, že by při potvrzujícím rozsudku odvolacího soudu, jenž byl dovoláním napaden, byl věřitel oprávněn vésti zajišťovací exekuci bez dalšího osvědčení nebezpečí jen po tak dlouho, dokud dovolací stolice o dovolání nerozhodla, pokud se týče její rozhodnutí nebylo stranám doručeno. Zákonodárný důvod tohoto předpisu spočívá, jak i z materialíí lze poznati, zřejmě v tom, že souhlasným rozhodnutím obou nižších stolic dostalo se nároku takové míry soudního osvědčení, že se jeví býti spravedlivo, přiznati nároku tomu

bez jinak požadovaného osvědčení právo k jeho exekučnímu zajištění, když odpůrce, podav dovolání, uhrazení jeho zdržuje. Podmínkou pro exekuci zajišťovací jest, by bylo proti potvrzujícímu rozsudku podáno dovolání a toto právo k zajišťovací exekuci od tohoto okamžiku trvá až do té doby, kdy lze vésti na základě potvrzujícího rozhodnutí stolice dovolací exekuci uhrazovací. Nelzeť dle smyslu zákona předpokládati, že by věřitel měl býti na tom hůře, když toto potvrzující rozhodnutí dovolací stolice bylo vydáno a stranám doručeno, kdy tedy oprávněnost nároku byla již právoplatně, třeba ještě nikoli vykonatelně stanovena, když tedy skutečně nastalo, co zákon až dosud jen předpokládal. Až do času této vykonatelnosti může zajisté trvati nebo teprve nastati potřeba exekučního zajištění a bylo by proti smyslu, žádati od věřitele po doručení potvrzujícího rozhodnutí dovolací stolice až do uplynutí lhůty pariční osvědčení potřeby takového zajištění, k němuž až dosud, dokud jeho nárok byl přece ještě nejistým, povinen nebyl. Dlužníku neděje se křivda, když se věřiteli povoluje proti němu to, co před tím beze všeho proti němu mohlo a musilo býti povoleno. Z toho, že věřitel dříve tohoto práva nepoužil, nepovstává pro něj ztráta tohoto práva, když zákon neobsahuje ustanovení, které by tuto právní výhodu časově obmezovalo. Není též správným náhled, že by dlužník byl takto zbavován dobrodiní pariční lhůty, neboť jde jen o exekuci zajišťovací a nikoli exekuci uhrazovací, která může nastoupiti až po marném uplynutí lhůty pariční. Ani otázka zbytečného působení útrat nemůže přijíti v úvahu, neboť lze mluvit nanejvýš jen o tom, že věřitel povinnému neušetřil útrat zajišťovací exekuce, s nimiž tento, podávaje dovolání, již počítati mohl.

Čís. 6214.

Každý svědek posledního pořízení musí připojiti ku svému podpisu dodatek, vyznačující jeho vlastnost jako svědka posledního pořízení neb aspoň znaménko odkazující ku stejnému dodatku jiného svědka, nestačí však podepsali-li se svědci posledního pořízení pod společný nadpis o svědecké doložce neb podepsal-li se i jen některý ze svědků na poslední vůli bez předepsané doložky. Přihlásil-li se k pozůstalosti dědic ze starší, avšak bezvadné závěti a dědic ze závěti pozdější, avšak postrádající podstatné formální náležitosti, jest tohoto poukázati na pořad práva.

(Rozh. ze dne 18. srpna 1926, R II 236/26.)

K pozůstalosti po Viktorii D-ové přihlásil se Antonín D. na základě dědické smlouvy a vzájemné závěti a František N. na základě pozdější závěti. P o z ů s t a l o s t n í s o u d poukázal na pořad práva Antonína D-a ohledně $\frac{1}{4}$ pozůstalosti zůstavené k volnému pořízení. D ů v o d y: V tomto případě bylo na pořad práva odkázati vdovce Antonína D., poněvadž se jeho přihláška opírá o vzájemnou závěť, zřízenou v roce 1901, kdežto František N. odůvodňuje svou přihlášku poslední vůlí, zřízenou krátce před smrtí zůstavitelky. Dále jde z §u 713 obč. zák. na jevo, že dřívější závěť se ruší pozdější závětí v celém svém obsahu, a